

цизма. Протестантските миссионери не се занимават съ поли-
тика, тъ се ограничават само съ распространение на евангел-
ски знания. Тѣхните центрове сѫ въ Разлогъ и въ Битоля,
гдѣто тий иматъ коллегия и пансионъ. Протестанството особен-
но е распространено въ Махомия и въ Банско; агентитетъ сѫ
американци, а българи сѫ твърдѣ малко. Тѣ всичките знаятъ
добрѣ български езикъ. Тий иматъ органъ, който се издава
въ Цариградъ: той е *Зорница*, която се занимава съ религи-
озни и философски въпроси. Политическата часть на вѣстника
е просто прѣводъ отъ другите журнали и се ограничава само
съ статии, които не се докосватъ до Турция. Главния редак-
торъ е американецъ Байнтънъ. Той печата брошюри и класически
книги на български езикъ, и цѣната на тѣзи издания е съвър-
шенно нищожна. Протестантите получаватъ спомоществование
отъ разни лица изъ Америка. Тѣ тѣй сѫщо съдържатъ прѣвъс-
ходни учебни заведения въ Самоковъ. (Глед. Jean Erdic en
Bulgarie).

„Въ Цариградъ тий иматъ двѣ колегии: една, Робертъ-
Коллежъ, мѣжска, а друга, въ Скутари женска. Макаръ че бол-
шинството въ тѣзи колегии сѫ българи, но тѣзи учрѣждения
сѫ открыти за всички народи на истокъ, и въ тѣхъ не сѫщест-
вува религиозна пропаганда въ полза на нѣкое исповѣданіе“.

„Р. S. Вий ще прочетете въ английските вѣстници, че
една шайка отъ 300 души албанци нападнала на българското
село Янковица, около Манастиръ. Жителите отъ селото се за-
щищавали твърдѣ храбро, но биле побѣдени и селото изгорѣло“.

№ 7. За управлението на турцитѣ.

„Слѣдъ русско-турската война западните държави, имен-
но Англия, обрънали вниманието на оттоманското правителство
върху реформите, които то трѣбвало да введе въ Мала-Азия,
особено въ провинциите, които сѫ извѣстни подъ име Ерме-
ния . . . Ерменцитѣ сѫ много прѣдадени на търговията; тѣ
съставляватъ раса, която има голѣмо сходство съ израилското
племе. Истинското имъ отечество, — мѣстностите, отъ които
водятъ своето начало, — сѫ провинциите на Кавказъ (Ери-
ванъ) и Персия (Адербайджанъ). Безъ да се обрѣща внимание
на етнографическиятѣ погрѣшки, направени въ Берлинъ, все пакъ
би трѣбвало да се помогне на тѣзи бѣдни ерменци, всѣкога
угнетаеми отъ курдите, за което свидѣтелствова и съобщението